

"Soča" izhaja vsako saboto in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana za družabnike polit. društva "Soča":

Vse leta	f. 4.—
Pol leta	" 2.—
Četr leta	" 1.10

Za nedružabnike:

Vse leto	f. 4.50
Pol leta	" 2.30
Četr leta	" 1.20

Posemne šterlike se dobivajo po 10 soldov v Gorici pri Paternodlu in Seharju; v Testu v tolakarnicah "Via del Belvedere 179" in "Via della caserma 60."

SOČA

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Kongres avstrijskih Slovanov.

Od kar so se Slovani po Evropi na vse strani raztrošili, in poseli preobširne dežele, planjave in gorje od Urala do Labe, Triglava in Balkanu, vedno so imeli strašne boje se svojimi sosedji. Ti boji so bili grozovitni, z Nemci že pred Karolom Velikim, in se silnejši ž njim in za njim. Potem so prestali ljute bitve z Madjari, Turki in tudi med seboj so se klah posebno Rusi in Poljaci, in nasledek je žalosten današnji stan skoro vseh Slovanov. Le Rusi imajo svojo samostalno državo, vsi drugi niso gospodarji na lastnih tleh; v najbolj tužnim stanu so Poljaci in Slovani pod turškim jarmom. Vsemu temu so krive raznovrstne okolnosti; daleč so bili ločeni drugi od druga, osnovali so posebne države in državice, ki niso bile v nobeni politični zvezi, saj ne v stalni trdai zvezi; tako so morali propasti, ker bi le zedinjene vse moći bile zamogle odpahniti toliko ljudih sovražnikov. Potem so se zmaganim vrnili deli drugih narodov in celi madjarski narod. Vendar pa ne bi bili tako obnemogli, da se niso zunanjim vzrokom pridružili notranji vzroki namreč: kratkevidnost v politiki, zavidnost, tudi izdajalstvo in druge nesrečne strasti. Vse se je kakor zaretilo, da nam je napravilo prežalostno zgodovino, ktera nam kaže le malo strečnih dni akopram dosti svetlih dejanj, ktera so malo pomagala zarad velike nesloge in razcepljenosti.

Kar so pretekla steletja zakrivila, gotovo se ne more v kratkem času hitro popraviti, zlasti za to ne, ker niso nehale starodavne strasti, ker običe zavednosti še nij, in ker ta preveč, oni pa premalo tirja, in slega nij. Vendar pa bi se dalo mnogo storiti, ko bi vsaj Slovani iste države složni bili. To pa niso niti Slovani na Ruskem, ni v Avstriji, ni na Turškem.

Kaj bi se dalo vse napraviti v naši Avstriji, v kateri nas je nad polovico, da bi le po enem in istem programu delali! Naše dosevanje zgodovinsko živenje je bilo tako, da se je vsak slovanski narod in narodič po svoje razvil tudi v Avstriji, in da hoče in mora tudi zdaj po svoje živeti; zatorej nij mogočen centralizem, ampak le federalizem. Toliko več, ker so naši sodržavljeni tudi Nemci, Madjari, nekaj Italijanov in Rumunov. Vendar pa je mogoče in neobhodno potrebno, da se v Avstriji živeči Slovani porazumemmo sebi v veliko korist, pa tudi državi.

Ko bi se zedinili, in nerazdeljivo stali, bi vsak, in vsi mi dosegli svoje namene, saj nočemo drugega kakor to, da moremo po svojem bistvu živeti in se razvijati brez škode državne. Mi zedinjeni v mislih in programu bi pomirili našo ubogo državo, ki se juga na vse strani, in je zares v nevarnem stanu. Notranja politika bi stopila na stališče pravičnosti, prave svobode in miru, torej bi naša država se zopet ojačila, vsestransko napredovala, in tisto veljavno pridobila, ki jo je imela in jej tudi po pravice gre.

V takošni mogočni državi bi pa zamogli mi Slovani saj nekaj vplivati tudi na zunanjou politiko, in bi skušali mi pripomoči našim bratom na Turškem, da bi si po diplomatičnem potu pridobili človeške in politične pravice. Naša diplomacija bi potem lože pomirila hudi boj in grdo sovraštvo med Rusi in Poljaci, in bi duševno na pomoč skočiti mogla drugod razkropljenim Slovanom.

Menimo, da bi vse to naši Avstriji pridobilo veliko časti in slave, pa nobenemu zares škodovalo.

Naši bratje Čehi, Slovani bistrega uma in možje železne volje so že davno vse to prevideli, in avstrijske Slovane v kongres ali občni shod povabili, pa duhovi niso bili še zreli, in ti shodi niso bili splošno obiskovani, in so imeli le ta uspeh, da so le pripravljali duhove za prihodnje občno porazumljenje.

Češki list "Politik" je 28. januvarja to prevažno uprašanje stavil na dnevni red s predlogom, naj slovansko časnikarstvo to misel razsiri in vsestransko razлага, da se avstrijski Slovani pripravijo za prevažen ta korak. Zadnji dogodki, misli ta časopis, morali so vsacega prepričati, da je skranji čas za to. Čehi sami se bojevajo, niso dobili nič, Hrvatje tudi ne, Poljaci že davno beračijo, pa dozdaj niso dobili nič, koliko pa Slovaki, Mali Rusje, Srbi ali pa mi Slovenci? Nam nij znano nič.

Mi Slovenci tukaj na skranji meji Slovanstva, prav srčno pozdravljamo ta predlog, kateri bodo blagodejen posebno majhnim narodom zlasti pa nam Slovencem, ki imamo edini tri nasprotnike. Brez zaveznikov bomo zastonj čakali, in brez uspeha se borili.

Celotna mogočna Avstria je pa v najnovejših časih propadla, kar naj nij zaveznikov imela, in prav tako slavna Francija. Mi Slovani smo zdaj po železnicah in telegrafih mnogo se bližali drugi drugemu, torej se prav lahko moralno polpiramo, toliko loži pa Slovani iste države. To je politika vredna slovanskih narodov, važnih časov in usvišenega namena omike in svobode.

Zgodovina, posebna lastna skušnja naj nam bodo učiteljica. Če je ne bomo slušali, nas bodo osoda po vse pravici še huji tepla, dokler se zmodrimo, in prepričamo, da je ne samo vsak človek, ampak tudi vsak narod sveje sreče kovač, in da se večkrat morajo zarad velikega namena na strani pustiti zadeve manjše važnosti, druge ali tretje vrste, saj dosežemo tudi te, če dosežemo glavno stvar.

Naj bi se duhovi hitro zbudili, da bi bilo Čehom mogoče sklicati ta občni shod, kakor misijo v kakem slovanskem mestu na jugu v pravem trenutku t. j., kadar bodo uspeha gotovi.

Nemci in Madjari, zopet zasmehujejo ta predlog, naj ga le; nas pa navdaja sladka nada, da bodo ta prihodnji shod začetek naše krepkosti in veljave.

Pri oznanilih se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr.	, če se tiska 1 krat
7 "	" "
6 "	" "

Za večje črke po prostoru in vsaki pot 30 kr. za kolek.

Naročina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredniku: Viktorju Dolencu v Gorici, Contrada della croce 233, poleg preture, kjer se nehaja tudi upraviteljstvo — Kopiji se ne vratajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Dela, ki jih drugim nepremožnim se naročnila začita, ako se oglaše pri uredniku.

Predelska železnica.

(Konec.)

"Mestna občina beljaška," tako nadaljuje peticija, "in trgovska zbornica, katere postanete deležni kupčije, posredovane po predelski železnici, podpirate tedaj prav živo enake namere trgovske zbornice tržaške in dotične tržaško-goriške družbe, da se m. sel predelske železnice, s katero se mora rudolfova železnica neobhodno končati, cela in nezgodoma uresniči. Toda one ne podpirate tega morda samo iz nizkega stališča krajne ali deželne koristi, marveč iz višega stališča mednarodne kupčijske zveze. Da se ima cela in ne-skrajšana izvršiti železnica predelska, to razumešno tako, da ima biti od svojega začetka v Beljaku, ozirama Trbižu, do morja popolnoma neodvisna od južne železnice. Predelska črta nikakor ne škoduje enako potrebnih zvez te črte z italijansko železnično mrežo proti Vidmu, ktero smo že poprej zagovarjali, naj se že pogodite obestranski vladi, da se ima ta zveza iz Trbiža po Pontablij ali pa iz Koborida čez Staro Mesto (Č.vidat) dognati. Črti Loka-Jezerski vrh Kühnsdorf in Loka-Lubelj se pač ne moreti resno primerjati predelski črti, če se izvršiti, utegnili bi imeti kot deželni železnici svojo vrednost, morda se celo izplačati: pomorskemu trgovstvu avstrijskemu in vesolni kupčijski zvezi, katerima je namenjena predelska železničica, nikakor ne zadostite. Da bi bila predelska železnica od Trsta do Beljaka, oziroma Trbiža, bodisi kot del rudolfove železnice, bodisi samostalna, od južne železnice neodvisna železnica, edino sredstvo, vsled katerega bi se mogla rudolfova železnica vzdržavati in bi se velikansko breme državnega poroštva za obresti zlajšalo in s časom odpravilo, to preudarjati, pripuščamo lehko modrosti visoke vlade.

Zaupljivo se obračamo do visocega ministerstva, naj ono skrbi, da se reši to nujno vprašanje v vsem svojem obsegu, če preden se ustavi temu kaka nova državnopravna poskušnja, katere se v Avstriji po dosedanjih skušnjah tako rade ponavljajo."

Do tukaj beljaška peticija. Mi bi ne poudarjali toliko vprašanja zastran predelske železnice, ako bi ne zadevalo v prvi vrsti interesov goriške gospodarstvene in posebno Slovencev, kateri stanaajo na bregovih Soče. Znano nam je dobro da bi se Kranjcem in morda tudi drugim Slovencem bolje ustreglo s kako drugo železnično črto in mi jih ne bomo nikakor zavidali, če se bode v tej zadevi prednost dala njihovim željam in prošnjam.

Toda to je gotovo, da bi bila za nas na Goriškem naj koristnija in naj potrebušja predelska železnica in to je tudi gotovo, da je naša dežela, čravno majhna, vendar gledé na geografsko lego, na tukajšnjo podnebje, na bogate in žlahtne pridelke, važen in drag ce ni biser v avstrijski kraljici, na katerega se treba primerno ozirati, kadar se odločujejo in razdelujejo državni doneski za železnice, ceste, šole ali karsibodi koristnega in pospešljivega.

Zadost dolgo se je zanemarjala naša dežela v vsakem obziru. Naše državne in druge ceste so bile do novejših časov skoraj v primitivnem stanu in manjkalo nam je najpotrebiščih zvez med občinami, okraji in se sosednimi deželami. Zadnja leta se je jelo še le po malem trositi za posamezne državne ceste, za vse druge moramo sami skrbeti, kakor si bomo morali zanaprej sami prepotrebne šole zidati in vzdrževati. In vendar je naša dežela gledé na državne zaloge aktivna, to je ona plačuje na trarskih davkih in davščinah vsako leto več v državni zaklad, nego iz njega dobiva, kar se ne more trditi o vseh

drugih deželah naše države. Pa koliko aktivnejša bi lehko postala po predelski železnici, katera bi zdatno pospešila kupčijo z našimi vini, sadjem in drugimi pridelki, ter obudila raznovrstne obrtnijske naprave na jako pripravnih bregovih Soče?

Edina druga železnična črta, katera bi tudi, pa manj od predelske, basnila naš deželi, bi bila črta iz Loke skozi Idrijo, Želin, Sv. Lucijo potem prek Soče do Gorice in naprej čez Valovo in Trst, ker bi vendar zvezal najvažnije kraje. Toda o tej črti se je že nehalo govoriti in zdi se, da se je zdaj boj omejil med samimi črti, Loka-Lauensdorf-Trst in ono katero želimo Goričani čez Predel. Obe črti imate veliko privržencev: mestni zastop tržaški, cela Kranjska in del Koroske se potezajo za Loško, kupčijska zbornica tržaška, cela Goriška in južni del Koroske zagovarjajo pa predelsko črto.

Tudi "Südost. Zeitung" glasilo narodne hrvatske stranke je priobčila že več predelski železnici ugodnih člankov. Na katero stran prevaže merodajno mnenje viših krogov, je težko soditi, ker prihajajo iz Dunaja zdaj za to, zdaj za uno črto vgodna poročila; še težej je pa pri takih razmerah vganiti, katera črta bo konečno zmagala. To je skoraj gotovo, da obeta vlada zastopnikom te in une stranke na Dunaju; s tem jih mami, da hodijo tja in da se solnčjo v dunajski lesenjaci v blisku ustavoverne milosti, od katere pričakujejo eni predelsko, drugi loško-železnično in na vse zadoje se vrnejo menda vsi skupaj - z dolgim nosom na dom razun tistih, katerim so železnične lepa preveza, da se z dobrim izgorovom nalazejo lehko zasluženih desetakov.

D O P I S I .

V Goriči, 9. februarja. (Izv. dop.) V zadnjem listu smo v kratkem omenili, kako se je začelo naše mesto v zadnjih letih širiti in razvijati. Toda ta hvalevredni napredek ima tudi svojo slabo stran, in sicer zlo slabo stran — draginjo. Tudi v tem oziru se je Goriča v 10 letih in zlasti po odstopu Beneškega jako spremenila. Stanovanja, živež, drva in vsake vrste se blago je tako podražilo. To čutijo starši, kateri pošiljajo svoje otroke sem v šolo, to čutijo delalci, obrtniki, uradniki in tuje, katerih se tukaj tolko naseljuje. Posebno zarad stanovanj smo pogostoma v hudičih stiskah, ker se hiše, kakor smo že zadnjič opazili, sicer množe in širijo, toda neprimerno počasi. Pri zidanji novih hiš se do zdaj premalo ozira na nižji in srednji stan in če pojde tako naprej, bodo morali kmalu reveži na cesto, delalci v veže, mali obrtniki in nižji uradniki pa v pritlična in podstrešna stanovanja. Zadnji čas je da se začne skrbeti, kako tej veliki nepriličnosti v okom priti.

Nedavno je počil glas, da namerava neko tuje društvo zidati poslopja, v katerih bodo dohivali uradniki in sploh srednji stanovi spodbavnega stanovanja za pošteno ceno. To bi ne bilo slabo; batil se je le, da ostane tako jako koristno početje v božjih mislih, ali pa, če se uresniči, da se spremeni človekoljub a misel v židovsko spekulacijo.

Kakor smo pozvedeli, nameravata tudi gg. Ritter in Rittmayer, posestnika tovarn v Stračicah in Podgori, napraviti delalsko kolonijo. Na prostoru 8780 oralov med potokom Korenjem in cesto, katera drži na Cingrof, mislita sezidati več poslopij, v katerih bo priskrbljeno za stanovanja delalcev, šolo, bolnišče, kopalj i. t. d. Tu bodo delalci omenjenih tovaren z najpotrebnim za življeno preskrbljeni in, kakor je pričakovati, prav po ceni: Zdi se to skoro idealna misel, vendar je že prošnja za dovoljenje pri mestnem zastopu položena in gospodje početniki, katerim gre v prvi vrsti za to, da navežejo zadostno število sposobnih delalcev na svoje tovarne, so gotovo tudi se svojimi računi na čistem. Veliki obrtniki ne zazidavajo tisočev iz gole človekoljubnosti.

V Goriči, 9. februarja 1872. — Čitalnice na Goriškem kaj lepo napredujejo in širijo našidni živelj med prostim ljudstvom, pa tudi med gospodo, posebno med nežnim spolom. Tako živahnega predpusta, kakor je letošni pa še nijsmo doživeli na Goriškem; ker sem menda rođljub ali prvak tretje vrste, po ljubljanskem pravokometru, (nov instrument, po katerem se merijo rođljubi), mi dojde skoro vsaki dan kako povabilo čitalnice teminske, kanalske, solkanške, mirenske dombrške, rihebrške, ajdovske i. t. d. cele vrste čitalnic na Primorskem. Povsed se predstavljajo igre, katere prav dobro izvršujejo domaci fantje in dekleta: Thalija ima na Goriškem toliko častiteljev in privržencev, kakor ne kmalo kje drugod na Slovenskem. To je dobro znamenje; deske, ki posnemijo svet in posredujejo omiku, naj se le rabijo

na vso moč in naše zale dekleta naj se le pogostoma poskušajo na odru; fantom se to tako do pada. Pri tej priliki bi jaz nasvetoval, da si naši fantje iščejo svojih soprag samo med vrlimi Slovencami in jih ne hodijo iskat na Furlansko, kakor nek rodoljub, ne vem katerega razreda in udruženjaškega shoda po učenjaškem imenu Tropinar.

Kakor sem uže rekel, povabil dobivam vse polno in prav rad bi bil povsed a ipavski govor: "Škornje na biks, v varžeti nik" je skorob reket moja foto- in biografija. Kako rad bi kako lepo punčko iz dežele srečno storil in se držal svojega nasveta, posebno če bi bilo mogoče tako blaganjico dobiti, katera bi me rešila "škrigarstva" in tistih znanih sitnežev, ki me posebno zdaj, predpustom tako nevsmiljeno nadlegujejo. Sicer bi si tudi v Goriči lehko kakor prav sletno punčko zbral; a ne upam se blisko, ker me preveč poznajo, in predobro vedo, da nijmam talentov, to je, da so vsi moji talenti zakopani in da jih ne bom nikoli našel. Pa kam sem zašel! Ne zamerite, dragi čitalnici, pust je! Vse nori, vse pleš, se ženi, zakaj ne bi tudi "Soča" pusta kvartirala? Da zopet pridem k reči, naj omenim naše goriške čitalnice, katera je letos začela tako krepko napredovati, da je veselje.

Ko sem program letošnjih veselic prečital, sem skorob nehoti z rameni pokimal in svojemu prijatelju rekel: "Dosti kokodakanja, malo jajec", kajti jaz sem pesimist in dozdaj je pesimistična stranka gledé čitalnice še zmerom zmagala.

Uže prva beseda na sv. Silvestra večer se je tako izvrstno zvršila, da je bilo vse zadovoljno in da je bil le en glas, kako dobro se je igralo, peko in kaka lepa domača zabava je bila potem pri večerji. Da je moral biti vse dobro, je dokaz tudi to, da g. dopisnik x-y-z v Novicah molči, kajti on je naš "falometer," ker uže o samih metrih govorim.

Pa tudi odkritelj je on; iz hvaležnosti bi ga skorob krasil slovenskega Kristofa Kolumba, kajti on je znašel "učenjaški shod" in kdo ne ve, da ima ravno ta učenjaški shod toliko tajnega upljiva na čitalnico in da sploh koristi, kjer le more.

To ti je krepak fant, ta "učenjaški shod;" študentje ga imajo tako v času, da so mu nekteri iz med njih napravili zahvalno adreso in pesnik je clo skoval odo, v kateri popeva lepe ljestnosti, čednosti, vrednosti, modrost itd. učenjaškega shoda. — Pa ne da bi mislili, da je tudi to pustna burka, resnica je; če hočeš ljuba moja "Soča", ti pošljem omenjeno odo, da se enkrat ž njo okinčaš. —

Terpsihora kraljuje zdaj v naši čitalnici in jo letos posebno protegira. Vsako saboto je mali, srednji ali veliki ples; ob četrtekih pa so plesne vaje, katere so prav za prav plesi in tutta forma. Vsi ti plesi so obilo obiskani; lepih gospodičin imamo letos dovolj; skorob pri vsakem plesu zapazimo nekoliko novih, lepih obrazov.

Vzrok mnogemu obisku od strani kr. snega spola je menda, ker čitalnica skrbi, da pride vsakikrat dosti dobreih plesalcev, ker gospodičine se rade v enomer vrte. Kraljica naših plesov je gospodična — (jo ne smem povedati, ker je nevarno in ker se bojim kake zarote proti njej, ki tudi meni dopada) kaj krasni prizor v našem društvu; podkraljic je več, in jako lepih. Moj prijatelj — a — je ves srečen, ker je obdan od toliko lepih punčk; pleše, servira, kakor pravi "chevalier." Čudim se, da se še zdaj nij zamrežil; pravijo, da bi se rad in da je uže bil v mreži, pa da je "skozi padel," ker se nij hotela mreža zadrgnati. Morda pa tudi ne zna "meširja" in se preveč boji.

Plesa "arrangeur" je letos g. G. kateri je tako doma v lepih v dolgih finalih, kar godce salamensko jezi. Gosp. G. narekuje vse po slovensko, kar se nam bolj dopade kakor pa francoski arrangement g. D., kateri tu in tam tvorko po francosko komandira, kar se mu ali kaže ne poda, ker se mu koj vili, da nij rojen Francoz ni po graci, ni po jeziku.

S kratka, letošnji čitalnični plesi so krasni in močno obiskovani, za vse je prav dobro preskrbljeno, in če bo čitalnica tako napredovala bo zopet postala prvo društvo v Goriči. Veselični odsek naj skrbi zdaj za besede v postu in za izlete na spomlad. Če bo vse dobro, dobi medajo.

Iz tominskih hribov. (Izv. dop.) Mislili smo, da bo prepis, katerega napravlja dopisnik "Novi com" o Soči, ali kakor se sam slovi: "Nazoči Sočan" (*)

*) V prvem dopisu je bil "Nenazodi Sočan" v zadnjem je še le postal "nazoč." Nam se zdi ta prevrat tako nateg, kakor prevrat onega rodoljuba "par excellen.", kateri je pri zadnjih volitah deželnih poslancev v Goriči na vse kriplje podpiral kandidata, kojega je malo dni poprej na javnem kraju in z resno povzdignjenim glasom imenoval "izdajalca Domovine."

ob novem letu potihnil, pa kakor se kaže temu človeku njegova strast tudi leta na bo dala molčati. Nejevolja ter jezi naši tare, ker ta kvasi-načolujak le vedno in vedno išče neslage med našimi Slovenci na Primorskem; žalostno, da, prežalostno pa je, da "Novice" temu dopisunu svoja predala odpirajo in to delajo prav zdaj, ko nas pod ministrum Auerspergom na eni strani Italiani na drugi Nemci na zid pritisajo in na naše prepire kot mačka na miš preže, da bi nas duobus certanibns ob narodnost in zemljo pripravili.

Ker "Novice" našim sosedom Kranjem, bratom Korošcem in Štajercem dohajajo, pa Vi, naši bratje, dopisuna "nazočega Sočana" in gotovo tudi njegovih namenov ne poznate, naj bo Vam s temi vrsticami (saj jih nij 99,) zagotovljeno, da bi se mi hribovski Primorci in tudi Kraševci ter Ipaveci in Sočani za prepire "Nazočega Sočana" še manj zmenili, kot za lanski sneg, ako bi ne bili ti prepiri tako pogosto in v tem času. Svetujemo pa tudi Vama "Slovenski narod in Soča" ter Vaji prosimo, da pustita "Sočana" brez odgovora na cedilu, saj vemo zakaj evili. **)

Ti pa "Nazoči Sočan" prihrani si svoje nečlane dopise za nam ugodnejše čase, naše društvo "Soča," ter časnik "Soča," katera nam Primorcem naše pravice izvrstno zagovarjata, pusti nam nedotakljiva, kajti njih politika je za nas Primorce boljša, kakor Tvoja, ki le izka kolis gleda in politično modrost za nas Slovence po Tagliattovi in ustavoverski navadi podaja. To so resne besede in misel Tomincev, ki prepriov zdaj ne ljubjo in nočejo.

Konci 5. februarja. (Izv. dop.) Iz našega trga Vam imam že spet nekaj poročati. V nodeljo 4. t. m. je napravila naša čitalnica v lepo okinčani Segalovi dvorani besedo. Prvostnik g. Leopold Žl. Furlani je pozdravil v kratkem govoru v prav obilnem številu zbrani narod ter ga spodbujal, naj tuži za naprej čitalnici ne odreče svoje pozornosti. Pečci so peli pod vodstvom g. učitelja Ivana Širce "Slovan" s, "Moj spomin" in "Mi-hava ženitev" prav gladko. Posebna zahvala gre gosp. c. k. pristavu W., kateri, dasiravno Nemec, nas je se svojim lepim tenorem zdatno podpiral.

Kar dozdaj pri naši še nij bilo, smo doživeli ta večer, da ste namreč dve deklinici, devetletna Adelaide Rogičeva in ednajstletna Elvira Černigoj-eva imeli na odru dvogovor, ktere sta tudi dobro speljali, le škoda, da tvarina nij bila ravno primerna njini nežni starosti, na kar naj odbor pri drugi prički strogo gleda. Nij ravno za vsacega vse.

Občino gibanje je nastalo po dvorani, ko je stopil na oder kmet iz Morskega Janez Brilot, po domače Ščekljon, v narodni opravi. Imel je kratke blače, bele nogovice, skrlatast oprsnik in bolj cilindrič podoben klobuk, kakoršen je priletli kmetje v Št. Andreju blizu Gonca še dan danes nosijo. Deklamoval je "Kmetijski stan" iz Ahacelj-eve zbirke prav živo in gladko. Slava mu! Igo: "Bog vas sprini!" so naši diletantje sploh dobro speljali; igra sama na sebi je pa preplitva, in po mojem mnenju javnega odra nevredna.

Počastil nas je ta večer tudi g. France Malnic, kanalski župan, s svojo naznlostjo. Hvala mu! Nadjamo se, da nam tudi v prihodnje te časti ne bo odrekal.

Iz dvorane poglejmo v cerkev. Naša farna cerkev je bila ravno ta dan priča neavadne svecanosti. Obhajala sta namreč g. Jožef in g. Katařica Kürner zato poroko z vso mogoč slovesnostjo, ktere popis pa v "Sočo" ne spada. Opomenim samo to, da je radovednost od sila ljudstva v cerkev privabila. Zlato-svatoma pa zaklitemo: Bog Viju obrazj še mnogo let! —

Iz Celevov. (Izv. dop.) Naznanič hočem danes našim primorskim bratom nekatero vesele novosti iz starejšnega Gorotana, kjer postaja narodno življenje v celoti živahno. Dokaz temu je na novo osnovana čitalnica celovška, (v g. Rossbah-jevičišči št. 93) ki sedaj na precej krepkih nogah stoji. Čitalnica nam je 20. januarja napravila prav domačo veselico s petjem, dekiamacijo in govorom; ob enem je slavnit odbor speljal vsako ardo take imenovane "tibe večere." Že dva takia večera smo imeli in se prav dobro radovali. Zbralo se je vsakipot precejšno število udov, kateri so se med seboj zabavali s petjem, šaljivim branjem, govorji i. t. d. Kakor se čuje imamo v pondeljek 12. t. m. zopet veselico. V programu

**) Vam radi ustrežemo. Saj se nijmamo za kaj opravičevati; gg. čitalnici naj izvolijo primeriti naš dotični dopis v 3. štev. Soča z odgovorom "Nenazodega" v Novicah in sponzori bodo koj, kdo nepristransko sodi, kdo ima prav in kdo dostojni piše.

Opančki vredni.

je nekda deklamacija, govor, mali dramatični prizor iz koroške-zgodovine in petje. Po besedi bode tombola.

Da čuti tudi naša mladina narodnost, da ljubi tudi ona materni jezik in česti možake, kateri so si za slovstvo naše zasluge pridobili, nam je dajanjo dokazano po krasni besedi v. Fr. Prešernov spomin 4. t. m. v Schröterjevi dvoranji. Slovenski dijaki tukajšnjih šol so se pri tej svečanosti posebno odlikovali in sicer ne samo kot izvrstni pevci — pevski zbor šteje 29 udov — temuč tudi kot precej izjurjene govornike in deklamatorje. Opazili smo samo neko naglost in sem in tu preplašenost, kar očitno kaže, da so naši mladenci premalo časa rabili v pripravo k besedi. Drugič prej na delo! Pozdravljali so raznovrstni telegrami v obilnem številu (250-300) zbrane poslušalce, tako iz Gorice, iz Ukovske, iz Rojane, Trsta i. t. d.

Veselje je bilo občno in vsak, ki je svečanost pohobil, ločil se je s teškim srcem, zagotavlja, da hoče v spominu ohraniti Prešernovo svečanost leta 1872. Lepo in čestivredno pa je, da se mladina začenja spominjati moža, ki ga s ponosom imenujemo našega, ki je bil velik kot človek, domoljub in pesnik. Sploh bi bilo želeti, da bi tudi naše čitalnice po slovenskih pokrajinah bolj slavile našega prerano umerlega Prešerna!

Iz Prage. 25. januvarja 1872. (izr. dop.) — Vsi ustavski listi se zibljejo v svetem veselji i sami madjarski listi jim to pritrjujejo radostno da so zdaj Čehi osamljeni, brez prijateljev, ter menjijo te duše, da se je zdaj vsa feder. „sanacija“ popustila. Kvasijo dalje, da ima zdaj Auerspergovo ministerstvo krasnej položaj, nego sta ga imela, Giskra, Herbst. To je mnogo, da se je po razbitem poskušanju Hohenwartovem, zopet napolnil državni zbor, da še Slovenci so prišli. Mi jih lahke vesti pripuščamo to mnenje, kajti pri federal. shodu v Pragi je bilo vsem nazočim federal. članom cele opozicije na voljo dano, da bi se svobodno, prostovoljno volilo, kar se tiče državnega zabora. Nujedemu ni prišlo na misel, da bi Nemec, Tiroler, Goronji Avstrijanec, posnemal slovenski narodov takško, samo od Slovencev bomo to inače sodili, ter bi se bili lehko izdržali „vandranja“ na Dunaj, ako jih je vse ena, ali dobro kaj ali nič. Zatorej trikratna Slava! Dr. Zarniku, za njegovo možato i značajno postopanje v tej zadevi.

Od kod je ohogatel oboli, židovski Dunaj, od kod si stavijo sto in sto palač, krasna gledišča, od česa se zamore olepšavati i krasiti nego iz penez, koji so romali iz opozicnih dežel na Dunaj. Ne dajte danes Dunajčanom vina i mesa, položite roke na prži, ka bi obrtnja i rokodelstvo manje rastlo i cvetlo, i Dunajčan Vas bude sam prosil, da bereti, da bi se uže s Čehi poravnal! Ptujci od daleka ne moremo prehvaliti bele Ljubljane, krasnih slovenskih pokrajin i vi slovenski poslanci se niste mogli izdržati, ter korakali ste na Dunaj! Na Slovenskem ste vi doma, tam ste vi gospodje; na Dunaji vam pak za Vaše peneze še po strani nadvejijo imena i psovke, fevdalec, klerikalec i Bog vedi, kaj še! I vi ste vendar šli.

Slovenski poslanci! Posnemajte madjarsko i posebno češko plemstvo, i narodne poslance, koji niso šli in ne bodo šli na Dunaj, dokler se nujnevemu narodu ne vrne staro pravo.

Programu Auerspergovemu, kojega jo le površno, pri poslednjih sejah v držav. zboru, Dolfi razvil, sodijo tu v Pragi jako bladnokrvno. Kakor so na Hrvatskem zopet na dnevnem redu nove volitve, se nam na Českem kaj tacega zomore tudi pripetiti vsaki dan, i sicer v *velikem posestvu*. Kajti, Auerspergu blodi, kakor se prijavuje, vedno po glavi nekaki „tajci plan“ s kakoršnim se je ponašal general Benešek pri Sadovi. Volitve češkega velikega posestva bodo z nova razpisane. Napelo bode ministerstvo zopet ves ogromni tajni aparat, da bi v državnem zboru tudi brez Poljakov prišli do večine. Porocali bodo zopet natanjeno, kaka čudua sredstva bode ministerstvo rabilo brez vsega uspeha pri volitvah. To je tim bolje verjetno, ker se je minoli teden general Koller vozil po vseh čeških pokrajnah, ter v tej zadevi okrajnim zastopnikom dajal inštrukcije! Naj se trudijo, prepozno je. Od prvega do zadnjega, od najbogatejega do najrevnega, od najstarašega do najmlajšega velo se bode vse dostojno ter zvesto stalo na straži za svoj mili dom!

Očividno je, da c. kr. ministerstvo smatra slovenska mesta v Avstriji *in pustje*. Ako se reči i dogodbe politične tudi v Pragi brez konfiskacije lečko berò, ki se v Gorici konfiskujejo ali nij to potem dvojni vatel!

Nasproti sné pruska svojat i Bismarkova kolonija na Dunaji Čehi i slovensko opozicijo, grditi, sramotiti, i psovati v njenem organu „Des-

tsche Zeitung“, kakor je je drag. Na nekak takov pamphlet v omenjenem pruskem listu jako zanimivo odgovarjajo „Narod. Listy“ od 23 t. m. Pravijo, da imajo še jedino prošnjo do te „bande“ kar se tiče Avstrije. Naj bi vendar uže enkrat ponehal konečno ta prepir. Pošteno naj se razvije ter povzdigne proti nam prapor, pod kajm gesлом ste se vselej i se še bojujete proti nam. Zoper nas vidimo toliko nemščva, nemščtarje, prusjanstva, i nič drugačia; bodite vendar tako pošteni i priznajte se k svojemu rokodelstvu. Ne kvasite vedno ob ustavi, koje uresničuje bila Vaša smrt; ne govorite o prospehu avstrijske države, kojo uže toliko časa pripravljate za Berlin. Ne govorite o pravicah, kjer vlada vaša politika. Dosti je uže teh gojusnih laži. Rajše pri tej priči recite na kratko i na glas, da bode to slišali celi svet: „Mi vas hočemo iz vaših dežel iztrebiti!“

I mi vam odgovorimo ravno tako na glas i kratko: „Gospodje, Prusi, začnite!“ I videli boste, kako velikanski korak se zgodi v avstrijski zgodovini.

Selo 5. februar. (izr. dop.) Spoplila se je želja, menim da se ne budem variš, če rečem vseh bralcev visokocenjenega lista „Soča“ s tem, da je postala tečnik, kar je bila neobhodna potreba na Primorskem. Kakor ribam vode, tako je bilo nam treba lista, tednika, da se bori neustrašljivo zoper vso sovražna napade. In menim, da bode „Soča“ tudi v prihodnje se hrabro potezala za naše pravice in širila narodno zavest. Želeti bi bilo, da bi g. urednik in gg. dopisniki „Soča“ tujim in slovenskim, prostemu občinstvu neumljivim besedam bolj domače z oklepom na stran pristavljali ali pa da bi se tach besed popolnoma ogibali. Morda bi se tudi lahko knjižica na svitlo dala, ktera bi tolmačila omenjene besede, ki se v političnih spisih rabijo. Na tak način bi „Soča“ tudi prostega kmeta bolj zanimala, in se čedalje bolj po slovenki zemlji širila. Kadar bi nasvetovana knjižica na svitlo prišla, monim, da bi vsak bralec „Soča“ nemudoma po njej segnil, ne gleda na ceno, budi si kakorsna si hoče.

Tukaj sem le površno misel načrta; bolj natančno naj uredništvo „Soča“ premisli, na tak način se ustreže vsem stanovom, ne le visoko učenim. Nadalje bi bilo želeti da bi „Soča“ v predelu „Razne vesti“ kaj važnih novosti tudi z vrnjih držav donašala. Želim, da bi uredništvo tukaj moje, v imenu več drugih izražene želje sponilo, kajti potem bi utegnil tednik našemu narodu muogo koristiti.)

*) Skušali bomo ustreči Vaši opravičeni želji, kolikor je v naših močeh. URED.

Politični pregled.

Štok se sliši iz ustavovernega tabora, kjer ne vlada ravno velika edinost. Nekteri ustavoverci se jezje na ministerstvo, drugi mu neomejeno zaupajo; a Auersperg sam se ne čuti nič kaj na trdnem, to dokazuje njeegov odgovor neki deputaciji iz Gradeca, kateri je reklo, da naj bodo edini vsi ustavoverci in da naj ministerstvu zaupajo ter mn pomažajo, da se vzdrži vsaj eno leto. V tem letu hoče Auersperg čudeže delati; Avstrijo rešiti in vse federaliste vničiti. Federaliste imenuje sovražnike Avstrije in Hohenwartovo politiko izdajalstvo. Mi pa trdimo narobe, da so federalisti edini prijatelji Avstrije in da je bil Hohenwart edini avstrijski minister v pravem zmislu te besede. Ubogi Auersperg, kako slabu pozna avstrijske razmere in zraven tega mu manjka zmožnosti presojevanja; radi bi vedeli, kako bo začel tudi po enoletnem ministrovjanji, kako bo on podvrgel manjšini veliko večino, kako bo on vse te trde slovanske „buče“ spravil pod nemški klebuk. Še z bodali ne pojde več, kako pa po ustavnih potih? To vam je uganjka in ostane večna uganjka.

Nemški listi razovedajo plan, po katerem hoče ministerstvo postopati. Češki zbor se mora še eukrat razpoditi, potem se razpišejo na Českem direktnje (neposredne) volitve v državnem zboru.

S pomočjo velikih posestnikov se nadajajo ustavoverci spraviti večino svojih privržencev v češki dež. zbor in na tak način zadobiti tudi v državnem zboru zadostno, od Poljakov neodvisno večino, potem se bo vladalo meni nič tebi nič. To so srečne želje naših decembristov. Pa kakor zmerom, delajo tudi letos račun brez gostilničarja.

Ker so bile te dni podeljena visoka odlikovanja nekterim češkim velikim posestnikom, mislijo ustavoverci, da bode to sredstvo tako izdatno, da jim bo pomagalo do zmage pri volitvah velikega posestva. To je pač preveč; tako malo jemljejo decembriški možtvo in značajnost v poštev in take nesramnosti se ne sramujejo po svetu trobiti.

Samo eno leto! kriče židovski časniki na Dunaju in drugod iz gole bojazni. A šteti so dnevi vladarstva te klike, katera mora pasti v svoje blato, iz katerega se ne skida, če Bog da, nikoli več. Po tem še le je mogoče misliti na boljši čase in na zdravitev mnogih ran, katera je vsekala Avstriji ustavoverna klika. (svojat.)

Uže ustavoverni časniki sami priznavajo, da nagodba s Poljaki nič mogoča, ker hočejo Poljaki odgovorno deželno vlado. Kak učinek bi napravila taka nagodba na Českem in, kak v Petrusburgu in Berolinu? Separatna pogodba s Poljaki je tako nevarna in spotakljiva na zunaj, da se je bodo varovali posebno vladni krogci.

Tedaj je skoro gotovo, da Poljaki oddo in da potegnejo za sabo tudi druge federaliste. In kaj potem?

Po direktnih volitvah v drž. zbor voljeni in doma ostali češki poslanci in tudi naš vrli dr. Zarnik so dobili od predsedništva državnega zborna opomin, naj pridejo v 14. dnih v drž. zbor, če ne zgubijo svoje mandate. Razumi se po sebi, da se ne bodo ustrašili opomina, ter da ostanejo pri vsem tem za pedijo.

Na Českem se pošiljajo zatoženi češki vredniki pred neunske porotnike. Ne samo federalisti, ampak skoro vsi listi obsojujejo to naredbo. Ako nemški porotniki češke urednike nekrive spoznavajo, nič nič doseženo; ako jih pa obsodijo, bodo razkačnost med obema narodnostima pripeljala do žalostnih nasledkov.

Ogerski minister Lonyay je bil, kakor uže v zadnjem listu omenjeno, zaupne može narodne stranke na Hrvatskem zopet poklical v Pešto na dogovore. Kakor se čita v „Narodu“, nočjo mlajši Hrvatje nič vedeti in slišati o tem neuspešnem meštanju, ampak hočejo neodvisnost Hrvatske in zvezo se Slovencem in Srbom; sedanji poslanci in narodni voditelji pa so za zvezo z Ogorsko krono; toda na novi pravični podlagi, ki garantuje deželi popolno avtonomijo in narodno neodvisnost. Kakor se sliši, se je tudi to zadnje dogovarjanje razbilo, tako da naj več misliti na poravnanje. Nam Slovencem je program omladine hrvatske bolj ugoden in zaradi tega nam je bolj všečno, če postanejo s časom Hrvatje onkraj Litve to, kar so Čehi takraj Litve.

Zmerom bolj se bliža čas Slovanov in slovanske vzajemnosti. Madjarom in ustavovernem moramo biti hvaležni mi Slovani, kajti brez njih pritiskanja ne bi mi še dolgo, dolgo spoznali svojih interesov in svojih moči, katere moramo zediniti, da gotovo zmagamo in k edinstvu nas sili pritiskanje naših slepih nasprotnikov. Uže je padla misel slovanskega konгрresa na dobra tla in bode morda vendar enkrat zaželeni sad obrodila.

O zunanjih deželah in sploh o zunanjih politiki nič nič kaj posebnega poročati.

RAZNE VESTI.

(V nekem kraju) slovenskega Primorja je c. k. uradnik slov. jezika čisto nezmožen, kateri strogo zahteva, da mu duhovniki h koncu vsega meseca pošiljajo „Zapisnike mrljev.“ Nuj dolgo tega, ko dobi ovi uradnik od nekega duhovnika mesečni zapisnik mrljev, in ker nuj bilo v mesecu mrlja, zapiše duhovnik: „Nihče.“ C. k. uradnik, kateri desetkrat zakolne, kadar zagleda slovenske črke ali besede in kateri c. k. uradnik celo tiste, ki mu slovenski dopisujejo — osle — šeme i. t. d. s pridjanimi surovimi hudiči pita, prejemši mesečni zapisnik ovrega g. duhovnika zakriči: „Was Teufel, ich möchte doch gerne den Taufnamen von diesem „Nihče“ wissen.“ Še bi bil c. k. uradnik se togotil in preklinjal, ako bi mu ne bil gospod, kateri je bil

ravno po opravlju v uradniji s tem postregel, da mu je beseda: „Nihče“ iztolmačil.

(Občni zbor slov. matice), za leto 1872 ki je moral biti že avgusta ali septembra pret leta, bode 15. februarja v Ljubljani.

(Ukradeni redovi.) V Peter-Pavlovi trdnjavi v Petrogradu so shranjeni redovi, katere so nekdanji cari nosili in tam imajo tudi znamenja najviših ruskih redov shranjena. 22. jan. t. l. pa so bili tam vsi redovi Petra Velikega, Aleksandra I., najlepši eksemplari visokih russkih in tujezemskih redov ukradeni. Tudi mnogo lepih zlatih svetinj je tat odnesel. Do sedaj ga še niso dobili.

(Ženske Žote) Za veče izobraženje žensk na Rusovskem so osnovane vselej cesarske narebine leta 1855. ženske gimnazije po vseh večih mestih. Prva ženska gimnazija je bila osnovana v Petersburgu leta 1858, in naslednjega leta v Moskvi. Število gimnazijalk se je tokko narastlo, da so v Moski leta 1861. drugo in 1863. še tretjo žensko gimnazijo odprli. Koliko se v Rusiji za izobraževanje ženskega spola skrbi, a posebno v Moskvi, je tudi razvidno iz števila učenek, ki so obiskovali omenjene gimnazije. Lanskega leta je bilo na vseh treh gimnazijah v Moski 1020 učenek.

Kedaj se bode pri nas toliko storilo za žensko izobraževanje, kakor se godi to v Rusiji od nekoliko let sem? Pa pri vsem tem imamo ravno v Avstriji polno novin, ki na ves glas trobijo, da v Rusiji vlada tema, zabitoš in knuta!

(Nesreča) Ko je Beust zadnjikrat potoval iz Londona v Solnograd je medpotom zgabil etui, v katerem so bili vsi njegovi mogli redovi (medajce) v vrednosti od 4000 gold. — Spominjam se, da so mu bili že enkrat na Dunaju ukradeni vsi njegovi redi. Lehko prišli, lehko šli.

(Prememba v nabornih okrajih.) Pokojnežena grofija Goriška in Gradiška je do sedaj spadala k nabornemu okraju 22. polku, kateri obsegajo večini italijansko prebivalstvo, ali pa jo dajala novince za mornarstvo. Od sedaj bodo spadalo mesto Gorica in okraji glavarstvi Gorica in Tomin k nabornemu okraju 7. (Marocičevega) polka pešcev, okraji glavarstvi Gradiška (razen okrajev Cervinjan in Tržič) in Sežana pa boste dajali novince 17. (Kuhnovemu) polku. Vidimo torej, da se vojaški naborni okraji po narodnosti omejujejo, ker v omenjenih okrajih prebivajo po večem Slovenci, katere so do sedaj v po večjem italijanski 22. polk vtičali, sedaj pa jih pridružujejo rojakom iz Koroškega (Marocičev peš-polk št. 7.) in iz Kranjskega (Kuhn, št. 17.) Naše Italjane je ta prememba nekoliko osupnila.

Poslano.

20 pret. meseca smo imeli v naši čitalnici veliki ples, svirala je izvrstno vojaška godba in bilo je vse še precej židane volje. Pane Fr. C. c. kr. uradnik, je bil kralj plesu, dvoril in dvoranil je na desno in levo; pri kotiljonu je njegovo veličanstvu blagovolilo podeliti križe in rede za zasluge vsem plesalkam razun dveh, ki se mu nijste zdeli njegove milosti vredni, akoravno ste jih bolj zaslužili nego marsikatera druga. — Pa negledeno na to naj več naš „Francuk“, da v čitalničn. dvoranji in sploh pri društvenem plesu so vse in vsi enaki, njima torej nobeden posebnih privilegij, mislimo tudi po pravilih tominske čitalnice ne. Ako je tedaj hotel omenjeni gospod s popolnim preziranjem obe plesalki osramotiti in si ji je izbral za svojo žrtev na posmeh vseh nazočib, naj bodo prepričan, da napravil si je nečast le sami sebi, ker pokazal je, da naj še bral Knigge's: „Umgang mit dem Menschen“, ki mu ga za vprihodnje gorko priporočamo, da se kaj tacega več ne pripeti.

Čudimo se, da i niste postali vselej veliko ekonomije kak viši uradnik, ki bi s križci in redi „pour le mérité“ bolj varčen bil; tako bi se prihranilo Avstriji veliko stroškov, pa nekoliko mastnih penzij.

V Tominu 30. januarja 1872.

Nekteri obiskovalci zadnjega čitalničnega plesa.

Trgovske in kmetijske vesti

Pred pragom imamo vinsko razstavo. Že smo izrekli v enem članku željo, naj bi se večkrat razstave napravljale ker te pospešujejo kmetijstvo, povzdrigujo trgovstvo, spodbujajo pa tudi naše vinorejce do večje delalnosti, ker masikteri se trudi do prednosti; razstave dajo našim pridelkom več vred-

nost, med trgovci boljše ime. — Zdi se nam torej potrebno, da se še enkrat obrnemo do naših vinorejcev goreče želje, da bi se udeležili v obilem številu vinske razstave 15. in 16. februarja; naj bi se že zdaj na to pripravili in svetu javno pokazali, kaj more naša zemlja v tem obziru. — Briskoga vina, ki je med krajnjimi in koreškimi kupcevalci tako veljavno zadobilo, da so mu v malo letih cene na dvoje porastle, naj bi nikakor ne pomanjkovalo; pričakujemo dalje v mnogem broju Kraševev, Riheberčanov, Dorenberčanov, da se tako povrne njih izvrstnim vinom dobro glas, kojega je hotela tržaške razstave nekolkorazčiti, in to iz zgodlj umazane narodnosti pristranosti, ker so ta vina Slovenci razpostavili, tako naj bi bila zastopana tudi kanalsko - ročinski, in ipavška dolina.

Naše kmetijsko društvo pa opomijljamo, naj za to skrbi, da se izvoli v razstavno komisijo nepristranski, izvedeni možje, ki naša vina dobro poznavajo in vodo ceniti njih vrednost, katerim je pa tudi v resnici na srcu blagor drže in ki bodo obema narodnostima popoloma enako pravični, da se ne bode z najlemenitijim namenom: s povzdigo naših domaćih pridelkov le - politikovalo, kakor je storilo naše sosedno mesto.

Ker ravno o vinu govorimo, hočemo tu navesti praktično skušnjo, kako bi se dalo z amonijakovo vodo naše trte plodonosno gnojiti. Naš rojak v Klosterneuburgu piše o tem enemu tukajšnjem vinorejcu tako le: „Amonijakova voda ali postranski izdelek svečalnega gaza se da prav lahko za izvrsten gaoj porabiti, vendar bi svetoval, da se tej vodi pridene kakša kislina, ker se sicer amonijak le polagoma izkadi, pa terti nič ne koristi; naj bolj pravna bi bila zato žveplena kislina (Schwefel-Säure), po njej se amonijak le polagoma izhlapi, in da rastlina tečno brano. S tako pripravljeno amonijakovo vodo naj se potem trte zalijo in sicer na vsako trto en masiec, ali pa tudi več, kakor namreč voda več ali manj amonijaka obsegata.“

Po profesorju g. Sestini-ju iz Vidma se nahaja v vsakih 100 litrov amonijakove vode 1½ litrov amonijaka, daje torej pred setvijo porabljenja jasno dober gnoj, ki se da povsod rabiti; da pa rasti nikakor ne škodi, naj se doda na vsakih 100 litrov amonijakove vode 1½ litrov žveplene kislino. Kmetom v videmskem okraju je tak gnoj uže dolgo časa znan in so z njim prav začoveljni.

Našim vinorejem bi dalje priporočili, da bi trte rakle od zdolej z kuhanjo smolo (katramon) namazali, ker tako se več časa proti gnjilobi ohranijo. Amonijakova voda in kuhanja smola se dobiva po prav nizki ceni v tukajšnji plinovi tovarni.

Cenik raznega blaga na goriškem trgu.

Pšenica	polonik po gl.	3.30	do gl.	3.40
Rž	"	2.30	"	2.50
Turšica	"	2.50	"	2.65
Ječmen, pehan	"	3.-	"	3.40
cel	"	2.-	"	--
Fežol	"	3.20	"	3.80
Oves	"	1.40	"	1.60
Ajda	"	2.-	"	2.20
Rajz prve vrste cent	"	11.50	"	12.50
druge "	"	10.50	"	11.-
Seno	"	1.90	"	2.10
Slama	"	1.20	"	1.40
Slanina (špeh)	"	35.-	"	38.-
Krompir	"	3.-	"	3.50
Vino, belo briško kvinč	"	13.-	"	13.50
" črno furlansko "	"	13.50	"	14.50

Moka mlinov v Stracicah.

Moka pšenična A (Auszug)	cent	cent. po gl.	14.-
N. II		lijek	12.30
" III		čaj	11.30
" IV		čaj	9.90
" V		čaj	8.80

Moka, ržena	cent	po gl.	7.-	do gl.	9.50
" turšična	"	"	6.50	"	7.50
" ajdova	"	"	9.50	"	--
Otrobi drobni	"	"	3.-	"	--
" debeli	"	"	2.80	"	--

Dunajska borsa.

Zlato	f.	8. febr.	9. febr.
Srebro : : : : :	"	112.90	113.25
Cekini : : : : :	"	111.15	111.35
Napoleoni : : : : :	"	5.40	5.40
		9.-	9.03

Št. 533.

Razpis.

zastran zalaganja brzjavnih kolcev.

Za letošnje brzjavne stavbe potrebuje nadzorstvo 4660 kolcev.

Oni morajo biti 25, dolgi, na zgorajem koncu 5½" močni, za 2" na pošev odsekani okleščeni in oljupljeni, z oljnato barvo prevlečeni, na sredi 6½" močni, spodaj naravnost odsekani in popolnoma posušen. Jemlje se hrast, smreka, jelka, borovec in mecesen. Oddati se imajo do 30. aprila 1872.

Kdor želi kolce zalagati, naj vloži pismeno kolkovano ponudbo za vse kolce ali njih le nekoliko do 20. februarja 1872 in se do te dobe sprejemajo tudi ustrene ponudbe.

C. k. brzjavnemu vodstvu na Dunaju je pridržana pravica razpisanih kolcev število zmanjšati.

Na kolodvoru v	V Gorici	50 kol.
Ljubljani	V Plavi	50 "
Na Ježici	V Kanalu	90 "
V Mengšu	V Rocinji	70 "
V Trzinu	V Volčah	140 "
V Kranju	V Trbižu	22 "
Zadrago	V sredn. Pretu	30 "
Na Pristavi	V Pustinji	10 "
V Tržiču	V Klavzou	20 "
V Svireu	V Bolcu	60 "
Pri Sv. Ani	Podklopcami	30 "
Sehmelzhitte	Na Žagi	20 "
Nova vas	Na Srpenicah	30 "
Kanonenhof	Na Kloveu	10 "
Petruc	V Trnovi	48 "
Trampič	V Kobaridu	40 "
Nadravsk. mostu	Na kolodvoru	
Podgoro p. Celov.	v Trstu	1080 "
Na spodnjem	V Divači	300 "
Ljubljenu	Zagradom	100 "
Zapotnico	V Zalogu pri	
Pri Deutschpet.	Ljubljani	1800 "
Pri Novi cerkvi	izmed katerih ima biti	
Pri Redovcu	770 samo 21' dolgih.	
Na Ljubljenu	14 "	

Za zadnje štiri kraje določeni koici se morejo oddati tudi na kateri drugi postaji železne ceste med Lescami, Zidanim mostom in Trstom.

V Trstu dne 5. februarja 1872.

C. k. brzjavno nadzorstvo.

Kotlik m. p.

Pozor!

V Risenbergu v Miklavjih se prodaja zidana, s kerci krita hiša št. 57 na parceli št. 116, ki meri 15[] sežnjev. Hiša ima pri tleh 2 sobi in kuhinjo, 2 kleti, eno za vino, drugo za ostale navadne prideke; dalje v prvem nadstropji tudi 1 predsobo in 2 sobi, nad katerimi je senják. Poleg hiše je tudi s kerci krita štala z dvoriščem pod parc. št. 112 in 119, kar obsega 51[] sežnjev. Vse pohištvo je v najboljšem stanju.

Dalje se prodaja:

- 1.) Njiva z vinogradom, imenom Tejca sub parc. št. 1355, obsegajoč 220[] sežnjev.
- 2.) Senožet z drevljem, imenom Tejca pod parc. 1354, obsegajoč 52[] sežnjev.
- 3.) Vinograd na Mlaci, parc. 2646, ki meri 223[] sežnjev.
- 4.) Pašnik v Ml